

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

8.1.2014

B7-0012/2014

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

asunottomuutta koskevasta EU:n strategiasta
(2013/2994(RSP))

**Inês Cristina Zuber, Willy Meyer, Paul Murphy, Jacky Hénin,
Martina Anderson, Marie-Christine Vergiat, Younous Omarjee,
Kyriacos Triantaphyllides, Nikolaos Chountis**
GUE/NGL-ryhmän puolesta

RE\1014717FI.doc

PE527.198v01-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

Euroopan parlamentin päätöslauselma asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta (2013/2994(RSP))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 34 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston uudistetun Euroopan sosiaalisen peruskirjan ja erityisesti sen 31 kohdan,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman asunnottomuutta koskevasta EU:n strategiasta¹,
 - ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman sosiaalisesta asuntotuotannosta Euroopan unionissa²,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että asuminen on perusoikeus ja ennakkoehto täysimittaisen ihmisarvon mukaisen kansalaisuuden harjoittamiselle ja saavuttamiselle; katsoo, että kunnollisen ja sopivan asunnon takaaminen muodostaa jäsenvaltioiden kansainvälisen velvoitteen, jota unionin on noudatettava, sillä oikeus asuntoon ja asumistukeen on kirjattu monien jäsenvaltioiden perustuslakeihin ja tunnustetaan EU:n perusoikeuskirjan 34 artiklassa, Euroopan neuvoston uudistetun sosiaalisen peruskirjan 30 ja 31 artiklassa sekä ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 25 artiklassa;
- B. toteaa, että uusliberaalit säästötoimet, joita on vahvistettu niin sanotun troikan yhteisymmärryspöytäkirjoilla etenkin osana niin sanottuja kansallisia uudistusohjelmia, talouden ohjauksjärjestelmää ja eurooppalaista ohjauksjaksoa, ja joita finanssipoliittinen sopimus entisestään pahentaa, vaikuttavat osaltaan sosiaalisen ja taloudellisen kriisin syvenemiseen useissa hauraan talouden maissa, mikä aiheuttaa koko sivilisaatiolle yhteiskunnallisen takaiskun;
- C. toteaa, että nämä toimet johtavat työntekijöiden palkkojen alentamiseen, kotimaisen kysynnän ja verotulojen vähenemiseen, sosiaaliturvajärjestelmän purkamiseen ja julkisten investointien armottomaan supistamiseen; toteaa, että tämän tuloksena elämä muuttuu koko ajan vaikeammaksi työläisperheille ja ennen kaikkea kyseiseen sosiaaliluokkaan kuuluville naisille, lapsille ja maahanmuuttajille, jotka ovat köyhyyden, työttömyyden sekä epävarmojen ja huonosti palkattujen työsuhteiden yleistymisen pääasiallisia uhreja;
- D. ottaa huomioon, että EU:ssa on yli 26 miljoonaa työtöntä, 19 prosenttia lapsista elää köyhyysuhan alla, 8 prosenttia ihmisistä kärsii vakavaa aineellista puutetta, 24,2 prosenttia ihmisistä on köyhyysuhan alla, työssä käyvät köyhät edustavat kolmannesta köyhyysuhan alla elävistä aikuisista ja että 410 000 ihmistä on ilman asuntoa joka yö;

¹ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 101.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0246.

- E. toteaa, että paheneva talous- ja finanssikriisi sekä säästötoimien täytäntöönpano yhdessä alenevien palkkojen ja kasvavan työttömyyden sekä korkeiden vuokrien ja kohoavien asuntolainalyhennysten kanssa johtavat pankkien toteuttamien häätöjen ja omaisuuden takavarikoiden lisääntymiseen esimerkiksi Espanjassa, jossa vuoden 2008 jälkeen on tapahtunut yli 400 000 häätöä; ottaa huomioon, että *datio in solutum* -periaatteen (saatavan siirto velan maksuna) puuttuminen aiheuttaa sosiaalista ja taloudellista syrjäytymistä, mikä on huomattava este muun majoituksen löytämiselle;
- F. toteaa, että asuntoalan keinottelulla pankit ja kiinteistökeinottelijat saivat huikeita voittoja, mutta se johti myös valtavaan asuntokuplaan; toteaa, että kuplan puhkeaminen johti Euroopan eri puolilla miljoonien ihmisten omaisuuden negatiiviseen pääoma-arvoon ja vaaraan menettää kotinsa, mikä aiheutti kymmeniä tuhansia häätöjä;
- G. katsoo, että sosiaaliseen asuntotuotantoon turvautuvien henkilöiden perhesuhdeprofiilissa on tapahtunut muutoksia ja että tällaisen asumismuodon kysyntä on lisääntynyt;
- H. toteaa, että sosiaalisista asunnoista on puute ja että kohtuuhintaisia asuntoja tarvitaan yhä enemmän lähes kaikissa jäsenvaltioissa;
1. pitää tarpeellisena yksilöidä viipymättä nämä uudet sosiaaliset todellisuudet, jotta voidaan määrittellä kunkin jäsenvaltion todellisuutta vastaavat asianmukaiset asuntopoliittiset strategiat;
 2. muistuttaa, että muiden perusoikeuksien, poliittiset ja sosiaaliset oikeudet mukaan luettuina, täysimääräistä toteuttamista varten on välttämätöntä kyetä toteuttamaan oikeus asuntoon; toteaa, että oikeus asuntoon on toteutettava takaamalla kansalaisille ja perheille heidän tarpeidensa mukainen ja hyvinvoinnin, yksityisyyden ja elämänlaadun takaava asunto, minkä avulla edistetään myös sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja yhteenkuuluvuuden saavuttamista ja sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyiden torjumista;
 3. kehottaa kehittämään kunnianhimoisen ja yhtenäisen strategian, joka perustuu kansallisten strategioiden talousarviotuen ja resurssien lisäämiseen siten, että tavoitteena on asunnottomuuden lopettaminen mahdollisimman pikaisesti osana laajemman sosiaalisen osallistavuuden puitteita;
 4. korostaa, että tällä strategialla saavutetaan tuloksia vain, jos se on osana köyhyiden ja työttömyyden poistamista koskevaa kokonaissuunnitelmaa, jos sillä edistetään talouden kehitystä ja lopetetaan työmarkkinoiden oikeuksien, normien ja palkkatason heikentäminen sekä noudatetaan kaavoitus- ja asuntopolitiikassa ihmisten tarpeita sekä kunnioitetaan niitä, eikä talouteen tai keinotteluun liittyviä etuja;
 5. toteaa, että EU:n olisi tuettava jäsenvaltioita asunnottomia koskevissa siirtymäkauden strategioissa seuraavasti:
 - on noudatettava keinottelua torjuvaa lainsäädäntöä asuntojen hintojen valvonnalla;
 - kaupunkialueilla on luotava kohtuullisten ja riittävien hätmajoitusten verkosto;
 - kehyslainsäädännöllä on turvattava näiden hätmajoituspaikkojen yleisluonteisuus ja

maksuttomuus;

- on taattava kussakin hätämajoituksessa asuvien ihmisten säännöllinen valvonta monialaisilla ryhmillä, joihin kuuluu lääkintäalan henkilöstöä, ja pantava täytäntöön sosiaalista osallistamista koskevat suunnitelmat niille henkilöille, joiden vamma ei estä aktiivista elämää;
 - on laadittava välitöntä majoitusta koskevat suunnitelmat, jotka perustuvat jäsenvaltioiden asuntoparantojen käyttöön (niissä jäsenvaltioissa, joissa sellaisia on) tai käyttämättömien tai tyhjien rakennusten uudelleenkäyttöön, millä varmistetaan asuntojen saatavuus kaikille asunnottomille;
 - on perustettava monialaisia ryhmiä tarkkailemaan kaikkia näihin suunnitelmiin osallistuvia tahoja ja puuttumaan tätä väestönosaa koskeviin ongelmiin (riippuvuudet, henkiset ja fyysiset sairaudet, vaikeudet työpaikalle saapumisen suhteen jne.);
 - on hyväksyttävä toimia, joilla säädellään *datio in solutum* -periaatteen käyttöönottoa (valtioissa, joissa sitä ei vielä käytetä) tai joilla julistetaan tarvittaessa hätätila asuntoalalla, jotta oikeus asumiseen varmistetaan;
 - hädät on välittömästi keskeytettävä ja pantava täytäntöön lainsäädäntö, jolla kielletään niiden asunnonomistajien häätäminen, joiden asuntolainamaksut ovat myöhässä talouskriisin vuoksi;
 - on otettava käyttöön julkisten töiden ohjelma, jolla rakennetaan uusia ja kohtuuhintaisia sosiaalisen asuntotuotannon asuntoja kaikille;
6. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.